

به نام خدا

معماری کامپیوتر

پروژه پایانی - بخش دوم - شبیه سازی gem5

دانشکده مهندسی کامپیوتر

دانشگاه صنعتی شریف

استاد:

جناب آقای دکتر اسدی

نام، نام خانوادگی و شماره دانشجویی اعضای گروه:

سپهر پورقناد - ۹۷۱۰۱۳۵۹

سید محمد صادق کشاورزی - ۹۷۱۰۶۲۴۹

امیر مهدی نامجو - ۹۷۱۰۷۲۱۲

۱ بررسی دستورات

الگوریتم SHA-256 دارای دو دسته از دستورات است که به صورت دستورات رایج ISA نیست. در واقع این دستورات ترکیبی از چند دستور رایج ISA هستند که مقادیر محاسبه‌شده میانی دوباره استفاده نمی‌شوند. اگر هر کدام از این دستورات را بتوان در مدت زمان یک دستور رایج ISA انجام داد، سرعت اجرای برنامه سریع‌تر می‌شود. این دو دسته به صورت زیر هستند:

```
s0 := (w[i-15] rightrotate 7) xor (w[i-15] rightrotate 18) xor (w[i-15] rightshift 3)
s1 := (w[i- 2] rightrotate 17) xor (w[i- 2] rightrotate 19) xor (w[i- 2] rightshift 10)
w[i] := w[i-16] + s0 + w[i-7] + s1
S1 := (e rightrotate 6) xor (e rightrotate 11) xor (e rightrotate 25)
ch := (e and f) xor ((not e) and g)
temp1 := h + S1 + ch + k[i] + w[i]
S0 := (a rightrotate 2) xor (a rightrotate 13) xor (a rightrotate 22)
maj := (a and b) xor (a and c) xor (b and c)
```

هر کدام از دستورات بالا گزینه‌ای برای اضافه کردن به ISA است. ما در اینجا دستور $a = (b \& c) \wedge (\sim b \& d)$ پیاده‌سازی می‌کنیم و اثر آن بر بهبود سرعت اجرای برنامه را بررسی می‌کنیم.

۲ اضافه کردن دستور

فایل `src/arch/x86/isa/decoder/two_byte_opcodes.isa`:

```
0x56: mynewop({{
    Rax = PseudoInst::mynewop(xc->tcBase(), Rdi, Rsi, Rdx);
}}, IsNonSpeculative);
```

فایل `src/sim/pseudo_inst.cc`:

```
uint64_t
mynewop(ThreadContext *tc, uint64_t arg1, uint64_t arg2, uint64_t arg3)
{
    quiesceCycles(tc, 100);
    return (((arg1) & (arg2)) ^ (~(arg1) & (arg3)));
}
```

که تأخیر اجرای دستور را (بر حسب تعداد چرخه ساعت) به عنوان ورودی به دستور `quiesceCycle` می‌دهیم (که در مثال بالا برابر ۱۰۰ چرخه ساعت است).
۳ تأخیر زیر را برای این دستور در نظر می‌گیریم:

۱. ۱ چرخه ساعت: که حالت ایده‌آل است.

۲. ۲۰ چرخه ساعت: که برابر تعداد چرخه لازم برای اجرای این دستور در پردازنده `multicycle` آموزش داده‌شده در درس است (با فرض موجود بودن متغیرها در ثبات‌ها).

۳. ۱۰۰ چرخه ساعت: که تخمینی برای حد بالای تعداد چرخه لازم برای اجرای این دستور در پردازنده ۸۰۸۶ است (با فرض موجود بودن متغیرها در حافظه).

زمان‌های اجرا به ازای رشته ورودی "how are you doing today?" به شرح زیر است:

۱. ISA اصلی: ۱۶۳,۰۲۱,۰۰۰ تیک

۲. دستور اختصاصی با تأخیر ۱ چرخه ساعت: ۱۶۳,۴۶۰,۰۰۰ تیک ← بهبود = ۰/۹۹۷ (احتمالاً علت این که نه تنها بهبود نداشته‌ایم، بلکه زمان اجرا بدتر نیز شده‌است، این است که کامپایلر این دستور را نمی‌شناسد و اجرای این دستور جدید، بهینه‌سازی‌های کامپایلر (از جمله تخصیص ثبات) را به هم می‌ریزد و از بین می‌برد).

۳. دستور اختصاصی با تأخیر ۲۰ چرخه ساعت: ۱۶۴,۰۶۸,۰۰۰ تیک ← بهبود = ۰/۹۹۳

۴. دستور اختصاصی با تأخیر ۱۰۰ چرخه ساعت: ۳۲,۱۶۳,۴۲۸,۰۰۰ تیک ← بهبود = ۰/۰۰۵۰۶

همه حالات با تنظیمات `se.py` بدون هیچ تغییری اجرا شدند و هر ثانیه برابر 10^{12} تیک است.

۳ تأثیر حافظه نهان

• ISA اصلی:

— بدون حافظه نهان: ۱۳,۲۸۸,۷۳۰,۰۰۰ تیک

— حافظه نهان دوسطحی: ۷۳۵,۴۷۴,۰۰۰ تیک ← بهبود = ۱۸/۰۶۸

تعداد دسترسی های خواندن داده از حافظه از ۴۵۰۵۲ به ۴۵۰۴۶ و نوشتن دستور به حافظه از ۱۹۹۸۴۳ به ۱۹۹۷۵۶ کاهش یافته است. تعداد دسترسی ها و miss های دیگر تغییر نداشته است.

• دستور اختصاصی با تأخیر ۱۰۰ چرخه ساعت:

— بدون حافظه نهان: ۱۳,۳۳۲,۸۹۴,۰۰۰

— حافظه نهان دوسطحی: ۷۴۲,۸۴۳,۰۰۰ ← بهبود = ۱۷/۹۴۸

تعداد خواندن های داده از حافظه نیز از ۴۵۰۵۲ به ۴۵۰۴۶ و تعداد نوشتن های دستور به حافظه از ۲۰۰۶۳۴ به ۲۰۰۵۴۷ کاهش یافته است. تعداد دسترسی ها و miss های دیگر تغییر نداشته است.

۴ تنظیمات حافظه نهان

اثر پارامترهای مختلف بر کارایی برنامه را در حالت استفاده از دستور اختصاصی با تأخیر ۱۰۰ چرخه ساعت بررسی می‌کنیم:

- بدون تغییرات: ۷۴۲,۸۴۳,۰۰۰ تیک (در این حالت associativity برابر ۶۴ است).

• Cacheline:

— ۳۲: ۸۷۳,۷۷۹,۰۰۰ ← بهبود = ۰/۸۵۰

— ۶۴: ۷۸۲,۸۴۳,۰۰۰؛ احتمالاً مقدار از پیش تعیین شده این پارامتر در سیستم همین مقدار است و به همین علت هیچ بهبودی مشاهده نمی‌شود.

• L2 Cache Associativity:

— ۸: ۷۴۲,۸۴۳,۰۰۰

— ۱۶: ۷۴۲,۸۴۳,۰۰۰

در واقع در اجراهای مختلف مشاهده شد که زمان اجرا به ازای مقادیر مختلف این پارامتر به غیر از ۱ با یکدیگر برابر هستند، که احتمالاً به علت کم بودن تعداد برخوردها در حافظه نهان است. به طور کلی تقریباً همه آمار و ارقام مربوط به دو مقدار متفاوت associativity با یکدیگر برابر بودند که احتمالاً به دلیل تعداد کم متغیرهای موجود در برنامه، و تکرار عملیات یکسان در طی اجرا است.